

១៥. ការវាយតម្លៃសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ផ្ទៃដីស្រែកម្របដោយសុខភាពដី

គោលដៅសម្រាប់ប្រើប្រាស់	បង្ហាញសម្រាប់សុខភាពដី (ការវាយតម្លៃសុខភាព)	លេខប័ណ្ណ	បង្ហាញសម្រាប់សុខភាពដី (ការវាយតម្លៃសុខភាព)	លេខប័ណ្ណ	បង្ហាញសម្រាប់សុខភាពដី (ការវាយតម្លៃសុខភាព)	លេខប័ណ្ណ
មនុស្សពេញវ័យដែលរស់នៅជាមួយ មេរោគអេដស៍ (បុរស និងស្ត្រីដែលគ្មានផ្ទៃពោះ)	ការលាងសម្អាតដៃ	១	ស្វែងរកការថែទាំភ្លាមៗនៅពេលមានការបង្ករោគ	៨		
	សុវត្ថិភាពចំណីអាហារ	២	គ្រប់គ្រងផលប៉ះពាល់នៃថ្នាំពន្យារជីវិត	១០		
	អនាម័យមាត់ធ្មេញ	៣	សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់នៃការបាត់បង់ទម្ងន់	១១		
	ការត្រៀមទុកដាក់ស្បែងជាមុន	៤	បង្កើនភាពហ្មឺនជាមួយអាហារងាយបរិភោគនិងមានរសជាតិ	១៤		
	ការធ្វើលំហាត់ប្រាណ	៥	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានជំងឺរាក	១៥		
	កម្រិតជាតិស្រា និងចៀសវាងជក់បារី	៦	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានកូតចង្កោរ	១៦		
	ការតាមដានសុខភាពនិងទម្ងន់រាល់ខែ	៧	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានឡិកក្នុងមាត់	១៧		
	ប្រើប្រាស់ថ្នាំតាមការណែនាំ	៩	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានគ្រុនក្តៅ	១៨		
	ញ៉ាំទឹក ឬវត្ថុរាវឱ្យបានច្រើន	១២	ភាពស្លេកស្លាំង	១៩		
	បរិភោគអាហារពេល និងអាហារសម្រន់២ដងរាល់ថ្ងៃ	១៣				
	ការបរិភោគគ្រប់គ្រាន់	២០				
	ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះរស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍	ការលាងសម្អាតដៃ	១	ស្វែងរកការថែទាំភ្លាមៗនៅពេលមានការបង្ករោគ	៨	
សុវត្ថិភាពចំណីអាហារ		២	គ្រប់គ្រងផលប៉ះពាល់នៃថ្នាំពន្យារជីវិត	១០		
អនាម័យមាត់ធ្មេញ		៣	សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់នៃការបាត់បង់ទម្ងន់	១១		
ការត្រៀមទុកដាក់ស្បែងជាមុន		៤	បង្កើនភាពហ្មឺនជាមួយអាហារងាយបរិភោគនិងមានរសជាតិ	១៤		
ការធ្វើលំហាត់ប្រាណ		៥	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានជំងឺរាក	១៥		
កម្រិតជាតិស្រា និងចៀសវាងជក់ថ្នាំ/បារី		៦	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានកូតចង្កោរ	១៦		
ការតាមដានសុខភាពនិងទម្ងន់រាល់ខែ		៧	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានឡិកក្នុងមាត់	១៧		
ប្រើប្រាស់ថ្នាំតាមការណែនាំ		៩	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានគ្រុនក្តៅ	១៨		
ញ៉ាំទឹក ឬវត្ថុរាវឱ្យបានច្រើន		១២	ភាពស្លេកស្លាំង	១៩		
ការបរិភោគគ្រប់គ្រងពេលមានផ្ទៃពោះ និងការបំបៅដោះ		២១				

គោលដៅសម្រាប់ប្រឹក្សា	បណ្តុំសម្រាប់ស្ថានភាពទូទៅ (ការដោះស្រាយស្ថានភាព)	លេខប័ណ្ណ	ប័ណ្ណសម្រាប់ស្ថានភាពជាក់លាក់ (ការគ្រប់គ្រងគោលការណ៍)	លេខប័ណ្ណ
ម្ចាស់ដែលមានផ្ទុកមេរោគអេដស៍ដែលបំប្រែជាដោះកូនសុទ្ធក្នុង៦ខែដំបូង	ការលាងសម្អាតដៃ	១	ស្វែងរកការថែទាំភ្លាមៗនៅពេលមានការបង្ករោគ	៨
	សុវត្ថិភាពចំណីអាហារ	២	គ្រប់គ្រងផលប៉ះពាល់នៃថ្នាំពន្យារជីវិត	១០
	អនាម័យមាត់ធ្មេញ	៣	សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់នៃការបាត់បង់ទម្ងន់	១១
	ការត្រៀមទុកដាក់ស្បៀងជាមុន	៤	បង្កើនភាពឃ្នោតជាមួយអាហារងាយបរិភោគនិងមានរសជាតិ	១៤
	ការធ្វើលំហាត់ប្រាណ	៥	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានជំងឺរាក	១៥
	កម្រិតជាតិស្រា និងចៀសវាងជក់បារី	៦	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានកូតចង្កោរ	១៦
	ការតាមដានសុខភាពនិងទម្ងន់រាល់ខែ	៧	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានឡើងក្នុងមាត់	១៧
	ប្រើប្រាស់ថ្នាំតាមការណែនាំ	៨	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានគ្រុនក្តៅ	១៨
	ញ៉ាំទឹក ឬផ្តារឱ្យបានច្រើន	១២	ភាពស្លេកស្លាំង	១៩
	បរិភោគឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់នៅពេលមានផ្ទៃពោះ ឬបំប្រែជាដោះកូន	២១		
	គន្លឹះសំខាន់សម្រាប់ការបំប្រែជាដោះកូន	២៥		
	សម្រាប់ម្តាយ ឪពុក ជិដូនជីតា អាណាព្យាបាលនិងសមាជិក			
កុមារអាយុ០-៦ខែ ដែលរស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍ និងប្រើទឹកដោះម្តាយមួយមុខគត់	ការលាងសម្អាតដៃ	១	ស្វែងរកការថែទាំភ្លាមៗនៅពេលមានការបង្ករោគ	៨
	ប្រើប្រាស់ថ្នាំតាមការណែនាំ	៩	សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់នៃការបាត់បង់ទម្ងន់	១១
	គន្លឹះសំខាន់សម្រាប់ការបំប្រែជាដោះកូន	២៥	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានជំងឺរាក	១៥
			របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានកូតចង្កោរ	១៦
			របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានឡើងក្នុងមាត់	១៧
			របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានគ្រុនក្តៅ	១៨
កុមារអាយុ៦-២៤ខែ ដែលរស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍	ការលាងសម្អាតដៃ	១	ស្វែងរកការថែទាំភ្លាមៗនៅពេលមានការបង្ករោគ	៨
	សុវត្ថិភាពចំណីអាហារ	២	សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់នៃការបាត់បង់ទម្ងន់	១១
	អនាម័យមាត់ធ្មេញ	៣	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានជំងឺរាក	១៥

គោលដៅសម្រាប់ប្រើប្រាស់	មន្ត្រីសម្រាប់ស្ថានភាពទូទៅ (ការវិនិច្ឆ័យស្ថានភាព)	លេខខ័ណ្ឌ	មន្ត្រីសម្រាប់ស្ថានភាពជាក់លាក់ (ការគ្រប់គ្រងរោគសញ្ញា)	លេខខ័ណ្ឌ	
គុណភាពយុទ្ធសាស្ត្រ ២-៥ឆ្នាំ ដែលរស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍	ប្រើប្រាស់ថ្នាំតាមការណែនាំ	៩	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានកូតចង្កោរ	១៦	
	ចាប់ផ្តើមផ្តល់ចំណីអាហារដល់កុមារអាយុ៦-២៤ខែ	២២	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានស្បិកក្នុងមាត់	១៧	
	ជម្រុញការលូតលាស់ល្អចំពោះកុមារដែលរស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍	២៤	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានគ្រុនក្តៅ	១៨	
				ភាពស្លេកស្លាំង	១៩
	ការលាងសម្អាតដៃ	១	ស្វែងរកការថែទាំភ្លាមៗនៅពេលមានការបង្ករោគ	៨	
	សុវត្ថិភាពចំណីអាហារ	២	សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់នៃការបាត់បង់ទម្ងន់	១១	
	អនាម័យមាត់ធ្មេញ	៣	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានជំងឺរាក	១៥	
	ប្រើប្រាស់ថ្នាំតាមការណែនាំ	៩	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានកូតចង្កោរ	១៦	
	ជម្រុញការលូតលាស់ល្អចំពោះកុមារដែលរស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍	២៤	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានស្បិកក្នុងមាត់	១៧	
				របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានគ្រុនក្តៅ	១៨
កុមារ និងក្មេងជំងឺអាយុ ៥ឆ្នាំឡើងទៅដែលរស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍	ការលាងសម្អាតដៃ	១	ស្វែងរកការថែទាំភ្លាមៗនៅពេលមានការបង្ករោគ	៨	
	សុវត្ថិភាពចំណីអាហារ	២	សញ្ញាគ្រោះថ្នាក់នៃការបាត់បង់ទម្ងន់	១១	
	អនាម័យមាត់ធ្មេញ	៣	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានជំងឺរាក	១៥	
	ប្រើប្រាស់ថ្នាំតាមការណែនាំ	៩	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានកូតចង្កោរ	១៦	
	ញាំទឹក ឬវត្ថុរាវឱ្យបានច្រើន	១២	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានស្បិកក្នុងមាត់	១៧	
	បរិភោគអាហារពេល និងអាហារសម្រន់២ដងរាល់ថ្ងៃ	១៣	របៀបគ្រប់គ្រងពេលមានគ្រុនក្តៅ	១៨	
	ការបរិភោគគ្រប់គ្រាន់	២០	ភាពស្លេកស្លាំង	១៩	
	ការផ្តល់អាហារឱ្យកុមារគ្រប់អាយុចូលរៀន និងវ័យជំទង់	២៣			

ការណែនាំអំពីរបៀបប្រើប័ណ្ណរស់នៅប្រកបដោយសុខភាពល្អ

ប័ណ្ណទាំងនេះគឺសម្រាប់ប្រើដោយសមាជិកក្រុមថែទាំតាមផ្ទះ (HCBT) បុគ្គលិកសុខភាព អ្នកប្រឹក្សា សមាជិកក្រុមជួយខ្លួនឯង និងអ្នកដទៃទៀតដែលធ្វើការប្រឹក្សាជាមួយអ្នករស់នៅ ជាមួយមេរោគអេដស៍ពេញវ័យ ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ និងស្ត្រីបំបៅកូនដោយទឹកដោះ ដែលរស់នៅ ជាមួយមេរោគអេដស៍ ទារកដែលប្រឈម នឹងមេរោគអេដស៍ កុមាររស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍ និងកុមារកំព្រាងាយរងគ្រោះដោយសារមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍ (OVC) ។

អ្នកប្រឹក្សាដែលប្រើប័ណ្ណនេះគួរតែបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលពេញលេញអំពីរបៀបប្រើ កញ្ចប់សម្ភារៈអាហារល្អ។ មាន“តារាងជ្រើសរើសប័ណ្ណ” ដែលផ្តល់ការណែនាំអំពីការប្រើប្រាស់ ប័ណ្ណទៅតាមក្រុមគោលដៅ។ ប័ណ្ណទាំង២៦ត្រូវបានបែងចែកជា៖

- » ប័ណ្ណស្ថានភាពទូទៅ៖ វិធីសាស្ត្រជាក់ស្តែងដើម្បីលើកកម្ពស់សុខភាពអ្នករស់នៅ ជាមួយមេរោគអេដស៍
- » ប័ណ្ណស្ថានភាពជាក់លាក់៖ វិធីសាស្ត្រជាក់ស្តែងដើម្បីគ្រប់គ្រងរោគសញ្ញានៃមេរោគអេដស៍

ប័ណ្ណនេះមានលម្អិតរូបភាពបង្ហាញនៅផ្នែកម្ខាង និងម្ខាងទៀតមានសំណួរ និងចំណុចពិភាក្សា ជាច្រើន។ ចំណុចពិភាក្សាទាំងនោះគឺជាការណែនាំដើម្បីជួយឱ្យអ្នកប្រឹក្សាបង្កើតការសន្ទនា ជាមួយអ្នករស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងស្ថានភាពរបស់គាត់ ក៏ដូចជា ការអនុវត្តន៍ថ្មីៗរបស់គាត់។ រូបភាពលម្អិតនេះនឹងអាចធ្វើឱ្យអតិថិជន/អ្នកថែទាំ/សមាជិកគ្រួសារ មើលឃើញនូវឥរិយាបថសំខាន់ៗទាំងឡាយ។

ការណែនាំពីការប្រើប័ណ្ណទូទៅ

- » រៀបចំសម្ភារៈប្រឹក្សារបស់អ្នកនៅមុនពេលចាប់ផ្តើមធ្វើការប្រឹក្សា
- » រាក់ទាក់ទៅកាន់អតិថិជន (និង អ្នកថែទាំ/សមាជិកគ្រួសារ) និងធ្វើឱ្យពួកគាត់មានទំនុកចិត្ត
- » ជ្រើសរើសប័ណ្ណរស់នៅប្រកបដោយសុខភាពល្អសមរម្យណាមួយ
- » សួរសំណួរ និងស្តាប់ (មនុស្សទុកចិត្តទៅលើអ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ពីជីវិតរបស់ពួកគាត់)
- » ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឹមត្រូវ (សារគន្លឹះ)
- » ពិភាក្សានូវអ្វីដែលអាចធ្វើ។ ជួយអ្នករស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍ និងអ្នកថែទាំ/គ្រួសារ ឱ្យស្វែងរកស្ថានភាពពិត និងរៀបគម្រោងសម្រាប់វាទុកជាមុន
- » ផ្តោតលើការអនុវត្តន៍មួយ ឬពីរដែលពួកគាត់យល់ព្រម និងអាចអនុវត្តបាននៅក្នុង ស្ថានភាពប្រចាំថ្ងៃ
- » រក្សាកំណត់ត្រានៃប្រធានបទដែលអ្នកបានពិភាក្សា។ សរសេរនៅលើទម្រង់តាមដានអំពី ប័ណ្ណដែលអ្នកប្រឹក្សា និងជ្រើសរើស សកម្មភាពស្នើសុំសំខាន់ៗ ដែលអតិថិជននឹងអនុវត្ត

ជំនាញស្តាប់ និងរៀនសូត្រ

- » ទំនាក់ទំនងដោយកាយវិការអាចជួយបាន
- » ទំនាក់ទំនងដោយការនិយាយដែលមានប្រសិទ្ធភាព
- » ការឆ្លើយតបនិងកាយវិការដែលបង្ហាញការចាប់អារម្មណ៍
- » បង្ហាញនូវការយល់ចិត្ត
- » ចៀសវាងពាក្យវិនិច្ឆ័យ